दृष्टि:

हज्ञत् + सतुष् अखा वः।) नदीविश्रेषः। सा खार्थावर्तस्य पूर्वसीमा। (यथा, मन्दा-भारते। १। प्र। ४। "द्चियीन सरख्या इष्ड्रवातरेश च। थ वस्ति क्रवचित्रे ते वसन्ति विषष्ट्रेषे ॥") काखायनी। इति मेहिनी। ते, १६८॥ हशा, खी, (हश् + पाचिकटाप्।) चन्तः। इति प्रव्यक्तिका॥

हणाकार्यं, की, (हणा हण्या वा आकार्यं व्यक्षितप्रशीयम्।) पद्मम्। इति श्रव्यचित्रका॥ ट्यानं, स्ती, (ट्याते अनेनेति। ट्या + आ-गच।) च्योति:। इति मेदिनी। ने, अपू ॥

हमानः, पुं, (पश्चतीति । हम् + "युधिनुधिहम्: किच।" उर्गा। २। ६०। इति आनच। स च (कत्।) खाचार्थः। इल्यादिकोषः॥ लोकपाल:। बाध्यय:। उपाध्याय:। इति संचित्रसारे उखादिवृत्ति: । विरोचनः । इति से दिनी। ने, ७५॥ (हप्सते इति। कर्मीया चानच्। इध्यमाने, चि। यथा, ऋषेदे।१०।

" हणानो रूका उर्विया चलौद् कार्यमायुः श्रिये क्चाम: ॥")

हिंगि:, । स्त्री, (इश्यतिश्नयेति । हश् + रन् । स च हमी, ∫िकत्। वा डीम्।) चचुः। दित म्रव्ह-रक्षावली ॥ (यथा,-

"विं सम्मृतं विचरयोहिनव्यक्तयोक्ते सधी सारी वहास यन हिंदा; खिता में ॥" इति भागवते। ५।२।१२।

चेतनः पुरुषः। यथा, पातञ्जनस्त्रम्। २।२५। "तदभावात् शंयोगाभावो चार्गं तद्शीः कैव-

"तस्या अविद्याया अभावात् नाग्रात् चंयोगा-भाव: संयोगस्य नाश्रो भवतीति श्रेष:। तच हानं संयोगविगम: । हपी: पुरुषस्य कैवल्यं सुक्तिरिति चोचते ॥" हक्श्रितः। यथा, तजेव।२।२०। "दरा दश्मात्रः यद्वीयपि प्रवयानुपद्धः।" दिशासाच इति दक्शासिरेव विशेषेण पराच-रेलयं:।" इति भाष्यम् ॥ दर्भमम्। यथा. असदि।५। ८०।५।

"एषा युदा न तन्वो विदानोहींव साती हम्रो नो चास्यात्॥"

"इल्ये दर्भगाय" इति तद्वाच्ये सायन: "") दशोपमं, क्षी, (दशाया नेत्रख उपमा यत्र।) श्रीपपद्मम्। इति ग्रव्हचन्द्रिका ॥

इथ्यं. चि, (इथ्यते इति। इश् + कब्ने श्वि काप्।) दर्भनीयम्। द्रष्यम्। इति याकर्णम् ॥ (यथा, महाभारते। इ। १३०। ५।

"ण्य वे चममोहिही यज हाया सरस्तती॥" काराविशेष, स्ती। यथा, साहित्यदर्भेगे। ६।१। "दायस्य सल्मेरेन पुनः कार्य द्विधा सतम्। इ खंतत्रामिनेयं तत्रह्यारीपात्तु रूपकम् ॥")

हण्रहती, की, (हण्त् पावाणोश्ख्यस्यामिति। इवत्, [रू] की, (रीयंते व्यवाविति। र+ "हणाते: युग इसस्।" उर्णा १।१३१। इति चादि: वुक इखमा।) पाषाया:। (यथा, मेघ-इते। ५०। "तज यक्तं टषदि चर्याचासमहेन्द्रमीचे:

श्यात्रविद्वीरपचितवितं भक्तिगनः परीया: ॥") निव्यवगणिला। इति मेदिनी। दे, ३२॥ ("मांसं निरस्थि सुस्तिनं पुनर्धे यदि ख्यितम् ॥" इति सुश्रुते स्वस्थाने ४६ व्यः ॥)

हयत्सारं, स्ती, (हयद: पाषाणस्य सार इव सारो यत्र ।) सुख्रायसम् । इति राजनिर्धग्दः ॥

डएं, सी, (हम् + वार्मीया ता:।) खपरचक्रज-भयम्। इत्यमरः। २। ८। ३०॥ ईचिते, नि। यया, मार्कक्षेत्रे।

"हरदोवेश्पि हि ये समलाकरचेतनः ॥" हररणा:, [स्] र (हर्ष रणी यखा:।) प्राप्त-रज्ञा। तत्पर्याय:। मध्यमा २। इत्यमर:। २। ६। = ॥ प्रौढ़ा। इति राजनिर्धेग्ट: ॥

उदाहरणम्। (यथा, माघै। २। ३१। "हित्रयोगः परेणापि महिका न महासनाम्। पूर्णचन्त्रीदयाकाङ्गी दहान्तीरच सहार्थव:॥") शास्त्रम्। सर्वाम्। इति सेदिनी। ते. ११५॥ (अलङ्कारविश्रेष:। यथा, साहित्यद्रपंखे। 1=38108

"हरान्तसु सधकीख वस्तुन: प्रतिविध्वनम् ॥" सवसंखित प्रतिवक्तपमायवक्देः। अयमपि साधनीयविधन्यां द्विधा। अमेगोदाहरणं

व्यविद्तिगुवापि सत्कविभवितिः कर्येषु वमति सभुवाराम्।

खनधिगतपरिमजापि चि चर्ति दश् माजती-माला॥")

चत्तुः। इत्यमरः। २।६। ६३ ॥ (यथा, सावित-द्रपेशी। ३। ६८।

"हष्टा हिष्मिधोददाति क्रावते नाकापमाभा-

विता ॥") युडि:। (डम् + भावे + तिन्।) दर्भनम्। इति मेदिगी। टे,१०॥ (यथा, मजु: । ६। ४६। "दृष्टिपूर्तं चिपेत् पादं वन्द्रपूर्तं जलं पिवेत् ॥") यहां बरिकथनम्। यथा,

हतीयगृष्ठे दश्मगृष्ठे च श्ने: पूर्णडिएरकोषां पाएडिए:। पश्चमग्रहे नवसग्रहे च गुरो: पूर्ण-डिएरन्येषामर्ड्डिए:। चतुर्घगृहे ज्यसम्बद्धे च कुजस्य पूर्वेडिश्रकोषी विपादहरि:। सप्तम-गृहे सर्वेषां पूर्णहिए:। पत्तमगृहे सप्तमे नवमे हादशे च राष्टी: पूर्वहिष्ट:। हितीये दश्मे च जिपाददृष्टि:। हतीये यह चतुर्चे न्यष्टमे चार्ड-हिं ॥ ॥ यहार्या हराभाविमर्ययो यथा, — खितिभवने दितीये यष्ठे एकादशे द्वादशे

चान्येषां द्रष्टाभाव: ॥*॥ एवां प्रमाणं यथा,--" हतीय दश्म चैव पादहरिकदा हता। खर्डहरिक नवमे पक्षमे च प्रकीर्भिता ॥ चतुर्ये चारमे चैव पादोगा परिकाशिता। सप्तमे परिपूर्णी च पलमेवं प्रकरणते ॥ हतीयदश्मावार्किः पश्चन् पूर्वेषजप्रदः । त्रिकोणगान् गुरुखेव चतुर्याष्ट्रमगान् कुन: ॥ स्तमदननवान्छे पूर्णेडिए: सुरारे-र्यंगलदश्चमराश्री दृष्टिमानाच्या है:। सञ्चरिप्चतुर्थेष्वरमे चार्हहरि: स्थितिभवनस्पान्तं नेव दश्वं हि राही: ॥ खस्यानच द्वितीयच वलमेकादभ्रम्तया। हाद्याखं न पश्यन्ति ग्रेषं पश्यन्ति ते यहाः॥" इति च्योतियतत्त्वम् ॥

डिएकत्, स्ती, (डिएं डिएपसारं करोतीति। क्त.+ किए तुगागमचा अतीवश्रोभया लोकानां नेत्राक्षकलादस्य तथालम्।) स्थलपद्मम्। इति प्रब्दचिन्त्रका ॥ (दर्शनकारके, जि॥)

हरान्त:, पुं, (हर: अन्तो निश्वयो यिसन्।) हरिक्तं, स्ती, (हरी दर्शनाय क्रतमिव। स्ततीव-श्रोभाकरतात् तथालम्।) खालपद्मम्। इति भ्रव्दरकावजी॥

हरिगुबा:, पुं, (हरा। गुण्यते खभ्यस्वते यत्र। गुवात् का अध्यासे + घण ।) वासाहित व्याम्। इति श्रव्दमाला ॥

हरिवन्तु:, पुं, (हरे बचुघी वन्तुरिव।) खद्योत:। इति शब्दरकावली॥

हर्शिवचिप:, पुं, (हर्शिवेचिप:।) कटाचा:। इति इवायुव: ॥

बच, रही । इति कविकत्पहुस: ॥ (भ्वां-परं-अकं-सेट्।) सप्तमखरी दहित। इति दुर्गादासः॥ टच, इ व्ह्री। इति कविकल्पह्म:॥ (भ्वां-परं-व्यकं-सेट्।) सप्तमखरी। इ, डं हाते। इति

हरि:, स्त्री, (पायत्वनेनेति । हम् + कर्षे किन्।) हिंदाः, चि, हक्ष्यातोः कर्त्तरि क्तेन निव्यतः । वृह्वि-

दुर्गादास: ॥

ह, गि भियि। इति कविकल्पहंगः ॥ (क्रां-परं-व्यकं-सेट्।) मि, हकाति ही में: दी मिं:। भिवि भवे। इति दुर्गाहास: ॥

म भियि। इति कविकल्पह्मः ॥ (भां-परं-अकं-सेट।) म, द्रयति। भिवि भवे। इति दुर्गा-

दु, य गि विदारे। इति कविकस्पहुम: । (हिवा-क्रां च-परं-सर्व-सेट।) य, दीर्थिति। गि, हयाति दीर्यः दीर्यः । इति दुर्गादासः ॥

दे, ह पालने। इति कविकल्प हमः ॥ (भां-च्याह्मं-सकं-खनिट्।) इ, दीनान् यो दयते नित्यम्। इति इलायुष:। इति दुर्गादास: ॥

देदीयमानः, जि, पुनःपुनरतिप्रयेन वा दीयते यः। (दीप + यङ् + ग्रानच्।) दीप्तिविधिष्टः। इति वाकर्णम् ॥

स्थितिभवने एकाद्यो च राहोई छाभावः। देयं, चि, (हा+"अची यत्।" ३।१।६०। इति यत्। "ईदाति।" ६। ८। ६५। इति